

Č.j.: 3R28/05

V Brně dne 31.10.2005

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 3.5.2005 podaném společností **ISS Facility Services s.r.o., IČ:60470291, se sídlem Pod Višňovkou 1662/21, 140 00 Praha 4 – Krč**, právně zast. JUDr. Vladimírem Tögelem, advokátem se sídlem v Praze 5, Plzeňská 181/183, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. S 507-R/05-055/140/IB ze dne 11.4.2005, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele – **Dopravního podniku Hlavního města Prahy, se sídlem Sokolovská 217/32, 190 22 Praha 9**, zast. v době zadání veřejné zakázky Ing. Milanem Houfkem, učiněných při zadávání veřejné zakázky „**Provádění kompletního úklidu stanic metra**“ podle zákona č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění zákona č. 436/2004 Sb., formou otevřeného řízení, jehož oznámení bylo uveřejněno na centrální adrese dne 8.10.2004 pod evidenčním číslem 50001404ZR,

m ě n í m

podle § 59 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb. a zákona č. 226/2002 Sb., na základě návrhu zvláštní komise, ustavené podle § 61 odst. 2 téhož zákona, napadené rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. S 507-R/05-055/140/IB ze dne 11.4.2005 takto:

Podle § 101 odst. 5 zákona č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, se řízení o přezkoumání úkonů a rozhodnutí zadavatele - Dopravního podniku Hlavního města Prahy, se sídlem Sokolovská 217/32, 190 22 Praha 9, učiněných při zadávání veřejné zakázky „**Provádění kompletního úklidu stanic metra**“ **zastavuje**, neboť nebylo shledáno porušení výše citovaného zákona.

Odůvodnění

Dopravní podnik Hlavního města Prahy, se sídlem Sokolovská 217/42, 190 22 Praha 9, zastoupený v době zadání veřejné zakázky Ing. Milanem Houfkem, předsedou představenstva, který pověřil výkonem zadavatelských činností na základě plné moci ze dne 9.9.2004 společnost Veřejné zakázky s.r.o., se sídlem Wuchterlova 583/18, 160 00 Praha 6 (dále jen „zadavatel“) zveřejnil dne 8.10.2004 pod ev. č. 50001404ZR podle § 43 odst. 1 zákona č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění zákona č. 436/2004 Sb. a 437/2004 Sb. (dále jen „zákon“) na centrální adrese oznámení otevřeného řízení na veřejnou zakázku „Provádění kompletního úklidu stanic metra“ (dále jen „soutěž“). Zadavateli byly doručeny celkem tři nabídky, mezi nimi i nabídka společnosti ISS Facility Services, s.r.o, se sídlem Pod Višňovkou 1662/21, 140 00 Praha, zast. Ing. Ladislavem Burianem a Ing. Janou Jirmanovou (dále jen „uchazeč ISS“), od kterého si hodnotící komise vyžádala písemné zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny v souladu s ustanovením § 61 odst. 1 zákona. Na jednání konaném dne 17.1.2005 se hodnotící komise zabývala zdůvodněním mimořádně nízké nabídkové ceny předané uchazečem ISS a její zdůvodnění posoudila jako neopodstatněné a nabídku uchazeče vyřadila. Dne 18.1.2005 pak zadavatel oznámil uchazeči ISS vyloučení ze zadávacího řízení.

Dne 4.2.2005 byly zadavateli doručeny námítky uchazeče ISS, právně zastoupeného na základě plné moci ze dne 1.2.2005 JUDr. Vladimírem Töglem, advokátem Advokátní kanceláře Tögel & Hanzlík & Eichinger, společná advokátní kancelář, se sídlem Plzeňská 181/183, 150 00 Praha 5. Zadavatel dne 11.2.2005 vrátil uchazeči ISS námítky jako opožděné. Uchazeči bylo doručeno dne 15.2.2005. Ve lhůtě pro podání návrhu dne 23.2.2005 obdržel Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“ nebo „orgán dohledu“) od uchazeče ISS návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele a tímto dnem bylo řízení u orgánu dohledu ve smyslu ustanovení § 96 odst. 2 zákona, zahájeno. Účastníky tohoto řízení podle ustanovení § 99 zákona jsou zadavatel a uchazeč ISS.

V návrhu ze dne 23.2.2005 se uchazeč ISS domáhá prošetření úkonů zadavatele, konkrétně vyloučení uchazeče ze zadávacího řízení a možného porušení § 88 zákona tím, že zadavatel nesprávně posoudil podané námítky jako podané po lhůtě a nerozhodl o nich. Dále nesouhlasí s vyloučením ze zadávacího řízení, když na žádost zadavatele zpracoval podrobné zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny v položkovém členění

Po posouzení a prošetření případu vydal Úřad dne 11.4.2005 pod č.j. S 507-R/05-055/140/IB rozhodnutí, kterým uložil zadavateli pokutu ve výši 10 000,- Kč za správní delikt, když zadavatel nedodržel postup stanovený v § 61 odst. 5 zákona tím, že v rozhodnutí o vyloučení uchazeče ISS ze dne 18.11.2005 č.j. KGŘ/014/2005 neuvedl důvody vyloučení uchazeče ISS a porušil zásadu nediskriminace a transparentnosti ve smyslu § 25 odst. 1 zákona. Ve svém rozhodnutí Úřad zejména uvedl, že uchazeč ISS doručil zadavateli námítky po lhůtě stanovené zákonem, když uchazeč ISS doručil své námítky proti vyloučení zadavateli dne 4.2.2005, tj. 16 den od doručení oznámení o přidělení veřejné zakázky. Zadavatel tedy v souladu s ustanovením § 88 odst. 2 zákona posoudil námítky jako opožděné podané a s tímto odůvodněním je vrátil uchazeči ISS. K otázce mimořádně nízké nabídkové ceny Úřad konstatoval, že podle § 61 odst. 1 zákona pokud nabídka obsahuje mimořádně nízkou nabídkovou cenu ve vztahu k předmětu veřejné zakázky, musí si komise vyžádat od uchazeče písemné zdůvodnění. Neodůvodní-li uchazeč mimořádně nízkou nabídkovou cenu ve stanovené lhůtě nebo posoudí-li hodnotící komise jeho zdůvodnění jako neopodstatněné, nabídku vyřadí. Podle ustanovení § 61 odst. 5 zákona musí zadavatel uchazeče, jeho nabídka

byla při posuzování nabídek vyřazena, bezodkladně vyloučit ze zadávacího řízení. Vyloučení včetně důvodů je zadavatel povinen uchazeči bezodkladně písemně oznámit. Zadavatel uchazeče ISS dopisem ze dne 18.1.2004 vyloučil ze zadávacího řízení s tím, že hodnotící komise neshledala v odůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny žádné objektivní příčiny, které vedly k mimořádně nízké nabídkové ceně a shledala nedostatky v uvedené analýze nákladů. Zadavatel porušil ustanovení § 61 odst. 5 zákona tím, že vyloučení nezdůvodnil. V odůvodnění rozhodnutí zadavatel uvedl pouze, že se nabídková cena uchazeče odchyluje o cca 18,5 % od zadavatelem předpokládané ceny a hodnotící komise posoudila zdůvodnění uchazeče jako nepodstatné, neboť uchazeč neprokázal žádné objektivní příčiny, které by ho vedly k mimořádně nízké nabídkové ceně. Zadavatel neuvedl žádné konkrétní důvody ani analýzu nákladů, které vedly komisi k vyřazení nabídky. Zadavatel tak porušil zásadu transparentnosti ve smyslu ustanovení § 25 odst.1 zákona, neboť uchazeči znemožnil v námitkách reagovat na konkrétní argumenty komise, které jsou uvedeny v zápisu z 3. jednání hodnotící komise ze dne 17.1.2005. Uchazeč tak neměl možnost se s argumentací komise seznámit, neboť ji zadavatel neuvedl ani ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek, ani v odůvodnění oznámení o vyloučení. Úřad přezkoumal vyjádření zadavatele i závažné protiargumenty uchazeče a konstatoval, že zadavatel porušil zákon tím, že v rozhodnutí o vyloučení podrobně neodůvodnil skutečnosti, které vedly k vyloučení uchazeče a tím uchazeči neumožnil se k důvodům vyloučení vyjádřit, což mohlo ovlivnit stanovení pořadí úspěšnosti nabídek. Vzhledem k tomu, že zadavatel veřejné zakázky dne 18.2.2005 uzavřel smlouvu se společností TEST spol. s r.o., v souladu s ustanovením § 66 odst. 2 zákona, neboť ve stanovené lhůtě 15 dnů ode dne doručení oznámení o přidělení veřejné zakázky neobdržel námitky a nelze tedy dosáhnout nápravy, přistoupil Úřad k uložení pokuty ve výši 10 000,- Kč.

Proti tomuto rozhodnutí podal v zákonné lhůtě uchazeč ISS rozklad, kterým se domáhá, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí změnil tak, že rozhodnutí zadavatele o přidělení veřejné zakázky ze dne 18.1.2005 se ruší a zadavateli se ukládá provést nové posouzení a hodnocení nabídek a pro případ, že by předseda posoudil porušení zákona ze strany zadavatele natolik závažná, že je nelze ani dalším postupem odstranit, pak navrhuje zrušení celého zadávacího řízení a dále navrhuje, aby orgán dohledu vydal dle § 100 odst. 1 písm. c) zákona předběžné opatření, kterým by zadavateli zakázal plnění z uzavřené smlouvy. Svůj rozklad pak uchazeč ISS odůvodňuje zejména tím, že dle jeho názoru Úřad neposoudil předmětnou věc v dalších vzájemných procesně právních souvislostech a neprovedl některá skutková zjištění a dále uvádí následující:

1. Zadavatel nedodržel při jednání hodnotící komise zákonný postup – dle zápisu z jednání komise se jednání zúčastnil p. Steiner, který jako osoba neexistuje, neboť správné příjmení uvedené osoby zní Šteiner. Tato osoba též opožděně podepsala prohlášení o nepodjatosti, tj. až na druhém jednání komise. Uchazeč je názoru, že jednání hodnotící komise je od samého začátku neplatné.
2. Zadavatel porušil § 58 odst. 3 zákona tím, že jednotlivé zápisy z jednání hodnotící komise nejsou podepsány všemi členy komise. V dokumentaci je obsažen doklad ze dne 17.1.2005 označený jako Protokol o jednáních hodnotící komise, který je podepsán sedmi členy komise.
3. Uchazeč upozorňuje na skutečnost, že zadavatel pochybil při vyloučení uchazeče DUSSMANN s.r.o. z další účasti ve veřejné zakázce, neboť podle zákona má být uchazeč, který nesplnil kvalifikační předpoklady bezodkladně vyloučen. Vzhledem k tomu, že komise konstatovala, že uchazeč DUSSMANN nesplnil kvalifikační předpoklady na svém jednání dne 13.12.2004 a uchazeči bylo oznámení o vyloučení sděleno dopisem ze dne 18.1.2005, nekonal zadavatel „bezodkladně“. Ve stejný den, tj. 18.1.2005 rozhodl

zadavatel o přidělení veřejné zakázky, ale jak vyplývá z čísel jednacích jednotlivých dopisů, rozhodnutí o přidělení veřejné zakázky předcházelo před rozhodnutím o vyloučení, čímž zadavatel porušil zákon.

4. Smlouva uzavřená s uchazečem, který předložil nejuvhodnější nabídku je neplatná, neboť není ze strany zadavatele podepsána v souladu s výpisem z Obchodního rejstříku.
5. V rozhodnutí o přidělení veřejné zakázky zadavatel neuvedl hodnoty z nabídky vítězného uchazeče, čímž porušil § 65 odst. 2 zákona.
6. Zadavatel nedostatečně vymezil v zadání veřejné zakázky předmět plnění.
7. Zadavatel porušil § 88 zákona tím, že uzavřel smlouvu před uplynutím 60 dnů od obdržení námítky.
8. K pozdnímu podání námitek uchazeč uvádí, že mu byly zadavatelem účelově poskytnuty mylné informace o tom, že ještě nebylo rozhodnuto o přidělení veřejné zakázky, a proto by měla lhůta zůstat zachována a posouzena tak, že námítky byly doručeny včas.

K rozkladu uchazeče ISS zaslal zadavatel, právně zast. na základě plné moci ze dne 17.5.2005 JUDr. Miroslavem Janstou, advokátem advokátní kanceláře Jansta, Kostka & spol., se sídlem Těšnov 1, 110 00 Praha 1, dne 19.5.2005 své vyjádření, ve kterém zejména uvádí, že nesouhlasí se závěry napadeného rozhodnutí, že zadavatel porušil § 61 odst. 5 zákona. Dále se vyjadřuje ke všem bodům rozkladu s tím, že se porušení zákona nedopustil. Také namítá, že „uchazeč nebyl legitimní k podání návrhu“, neboť podal námítky po lhůtě. Zadavatel navrhuje zrušení rozhodnutí orgánu dohledu ze dne 11.4.2005 a zastavení správního řízení.

Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu zvláštní komisí a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem napadené rozhodnutí přezkoumal v celém rozsahu a s přihlédnutím k doporučení této komise dospěl k následujícímu závěru:

Úřad tím, že svým rozhodnutím č.j. S 507-R/05-055/140/IB ze dne 11.4.2005 uložil zadavateli podle § 102 odst. 1 písm. a) zákona pokutu ve výši 10 000,- Kč s tím, že zadavatel nedodržel postup stanovený v § 61 odst. 5 zákona, když v rozhodnutí o vyloučení uchazeče ISS neuvedl důvody vyloučení tohoto uchazeče a porušil tak zásadu nediskriminace a transparentnosti ve smyslu ustanovení § 25 odst. 1 zákona, nerozhodl správně.

K jednotlivým námitkám rozkladu pak uvádím následující.

K námitce uchazeče ISS, že zadavatel nedodržel postup stanovený v ustanovení § 57 zákona pro jednání hodnotící komise, když se pan Radovan Šteiner neúčastnil prvního jednání komise, na kterém byl zvolen předsedou hodnotící komise, své čestné prohlášení podepsal až na druhém jednání hodnotící komise a v některých dokumentech je uvedena jiná osoba, a to pan „Radovan Steiner“ uvádím. Pan Radovan Šteiner, místopředseda představenstva zadavatele, byl skutečně i přes jeho neúčast zvolen na prvním jednání komise, což však nikterak neodporuje zákonu. Podle § 58 odst. 1 zákona je komise povinna zvolit předsedu a místopředsedu a podle § 57 odst. 4 zákona učiní člen hodnotící komise i náhradník písemné prohlášení o své nepodjatosti, a to na počátku prvního jednání hodnotící komise a je zcela logické, že toto prohlášení je člen či náhradník komise povinen učinit na počátku prvního jednání komise, kterého se sám účastní. Z dokumentace také nevyplývá, že by druhé jednání hodnotící komise bylo předsedou svoláno již v rámci prvního jednání, jak nesprávně uvádí uchazeč ISS, když na prvním jednání hodnotící komise bylo za účasti místopředsedy hodnotící komise rozhodnuto o termínu dalšího jednání. Pan Šteiner se pak zúčastnil jednání hodnotící komise ve dnech 13.12.2004 a 17.1.2005 a prohlášení o jeho nepodjatosti je datováno správně dnem 13.12.2004. K uvedení jména „Steiner“ místo „Šteiner“ uvádím, že

z vyjádření zadavatele k rozkladu vyplývá, že se jedná toliko o chybný přepis jména, a že toto pochybení se objevilo při přípravě dokumentace k zadávacímu řízení. K tomu konstatuji, že v daném případě nelze mít pochyb o identitě osoby, která byla jmenována členem hodnotící komise a zvolena jejím předsedou. Takovouto chybu v psaní pak nelze klasifikovat jako porušení zákona. Rozdílnost v zápise u uvedení jména „Steiner – Steiner“ nemá vliv na provedené úkony zadavatele a námitky uchazeče ISS považuji za bezpředmětné.

K námitce, že jednotlivé zápisy z jednání hodnotící komise nejsou podepsány všemi členy hodnotící komise uvádím, že ze všech jednání hodnotící komise byl vyhotoven stručný protokol, v němž jsou přehledně shrnuty důležité administrativní a formální úkony a skutečnosti, k nimž došlo v průběhu všech jednání hodnotící komise. Tento protokol shrnoval důležité údaje o formální proceduře všech tří jednání hodnotící komise a je podepsán všemi přítomnými členy na posledním jednání. U jednotlivých zápisů z jednání komise jsou připojeny protokoly podepsané všemi členy, kteří se jednání zúčastnili. Pro jednání komise bylo jmenováno sedm členů a sedm náhradníků. Všechna jednání komise se zúčastnilo minimálně sedm jmenovaných členů nebo náhradníků, kteří potvrdili svou účast podpisem na prezenční listině. Ani tyto námitky nelze považovat za relevantní.

K vyloučení uchazeče DUSSMANN s.r.o., konstatuji, že hodnocení kvalifikace jednotlivých uchazečů proběhlo na jednání komise dne 13.12.2004. V zápise z tohoto jednání je uvedeno, že uchazeč DUSSMANN požadovanou kvalifikaci nedoložil. Komise nadále pokračovala v jednání dne 17.1.2005 a poté předala zadavateli výsledky posuzování a hodnocení nabídek. Zadavatel vyloučil uchazeče DUSSMANN dne 18.1.2005, tedy bezodkladně, a v jeho postupu nelze shledat porušení zákona, když navíc vyloučený uchazeč nebyl nijak omezen ve svých právech k podání námitek, popř. návrhu. Tvrzení, že podle jednacích čísel zadavatele bylo dne 18.1.2005 nejdříve vypracováno rozhodnutí o přidělení veřejné zakázky a poté rozhodnutí o vyloučení, je zcela účelové a bezpředmětné, když formální číslování jednotlivých písemností slouží toliko k záznamu v evidenci dokumentů vydaných zadavatelem, když z předložené dokumentace vyplývá, že zadavatel vyhodnotil Zprávu o posouzení a hodnocení nabídek okamžitě poté, co mu byla doručena a bezodkladně učinil všechna nezbytná rozhodnutí. K námitkám uchazeče o neplatnosti podepsané smlouvy z důvodů, že je podepsána neoprávněnou osobou uvádím, že je věcí zadavatele, příp. jeho interních předpisů, plných mocí či pověření, kdo je oprávněn k podpisu té které smlouvy, když činit právní úkony za právnickou osobu nemusí vždy pouze osoby, které jsou k tomu oprávněny dle zápisu v Obchodním rejstříku. Navíc orgánu dohledu nepřísluší vyslovovat neplatnost uzavřených smluv či posuzovat právní náležitosti smluv, proto i tuto námitku považuji za bezpředmětnou.

K námitkám, že zadavatel porušil § 65 odst. 2 zákona se taktéž neztotožňuji. Podle citovaného ustanovení zadavatel v rozhodnutí o přidělení veřejné zakázky uvede identifikační údaje o vybraném uchazeči včetně osobních údajů podle § 60 odst. 1 zákona. Dále zadavatel uvede z nabídky ty údaje, které byly předmětem hodnocení podle stanovených kritérií, včetně odůvodnění zadání veřejné zakázky tomuto uchazeči a odmítnutí ostatních uchazečů. Součástí nabídek musí být vyhodnocení pořadí nabídek ostatních uchazečů. Jak vyplývá z předložené dokumentace, v rozhodnutí o přidělení veřejné zakázky ze dne 18.1.2005 zadavatel uvedl identifikační údaje vítězného uchazeče. Protože zadavatel hodnotil jedinou (zbylou) nabídku, nemohl provést hodnocení bodovou metodou dle § 8 vyhl. Ministerstva pro místní rozvoj č. 240/2004 Sb. Ze stejného důvodu nemohl zadavatel uvést pořadí nabídek. Komise však nabídku posoudila podle všech kritérií (z hlediska nabídkové ceny, nabízených smluvních pokut i z hlediska navrhovaných opatření k zajištění bezpečnosti práce v organizaci uchazeče) jako „vyhovující“. V případě, že v zadávacím řízení po vyloučení ostatních uchazečů zůstává

pouze jediný uchazeč, uvedení údajů ve vztahu k uchazečům umístěným na dalším pořadí, požadovaným v § 65 odst. 2 zákona, postrádá smysl a neuvedení těchto údajů nemůže být shledáno jako porušení zákona, které by mohlo ovlivnit stanovení pořadí úspěšnosti nabídek.

K tvrzení, že zadavatel nevymezil v zadávací dokumentaci předmět veřejné zakázky prostřednictvím klasifikace zboží je namístě uvést, že zadavatel vyzval uchazeče k podání dostatečně přesné a srozumitelné nabídky, aby na základě vyhlášení soutěže mohli uchazeči podat srovnatelné nabídky. Součástí dokumentace je i zodpovězení upřesňujících dotazů; odpovědi poskytl zadavatel všem zájemcům, kteří si vyzvedli zadávací dokumentaci. Uvedením klasifikace požadovaných služeb v bodu 7.2.2. oznámení o otevřeném řízení splnil zadavatel povinnost uvedenou v zákoně.

Dále uvádím, že podle ustanovení § 88 odst. 4 zákona pokud zadavatel podaným námitkám ve lhůtě podle odstavce 3 nevyhověl, nesmí do 60 dnů od jejich obdržení uzavřít smlouvu, jinak je smlouva neplatná. Uchazeč ISS podal zadavateli námitku po lhůtě stanovené zákonem. Zadavatel námitky jako opožděné vrátil uchazeči podle § 88 odst. 2 zákona. Vzhledem k tomu, že zadavatel postupoval podle § 88 odst. 2 zákona a nikoli podle § 88 odst. 3 zákona, nebyl zadavatel vázán 60-ti denní lhůtou a mohl uzavřít smlouvu. Vzhledem k tomu, že součástí podání uchazeče nejsou žádné důkazy o tom, že obdržel od zadavatele „mylné informace o datu rozhodnutí o přidělení veřejné zakázky“, je pro orgán dohledu závazná doručka, kdy uchazeč obdržel rozhodnutí o vyloučení z veřejné zakázky. Vzhledem k tomu, že vítězný uchazeč obdržel rozhodnutí o přidělení veřejné zakázky ve stejný den, nebyl uchazeč omezen ve svém právu podat námitky, popř. návrh na zahájení řízení.

Po zhodnocení veškerých písemných podkladů a nad rámec uvedených námitek jsem dospěl k závěru, že nastaly podmínky pro změnu napadeného rozhodnutí. Úřad ve svém napadeném rozhodnutí nesprávně vytýká zadavateli, že nedodržel postup stanovený v § 61 odst. 5 zákona tím, že v rozhodnutí o vyloučení uchazeče ISS neuvedl důvody vyloučení tohoto uchazeče a porušil tak zásadu nediskriminace a transparentnosti. K tomu uvádím, že zadavatel uchazeči ISS vyloučení ze zadávacího řízení písemně a bezodkladně oznámil včetně důvodů. V odůvodnění uvedl zadavatel skutečnosti, které byly obsaženy ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek a takto odůvodněné rozhodnutí o vyloučení uchazeče ISS ze zadávacího řízení pak považuji za dostatečné a naplňující dikci ustanovení § 61 odst. 5 zákona. Předmětné ustanovení zákona navíc nikterak blíže nespecifikuje, jak podrobné má zdůvodnění vyloučení být. Zadavatel vycházel ze Zprávy o posouzení a hodnocení nabídek a důvody vyloučení v ní uvedené také obsahuje i rozhodnutí o vyloučení uchazeče ISS. Pochybením zadavatele by bylo, kdyby v rozhodnutí o vyloučení ze zadávacího řízení nebyly uvedeny vůbec žádné důvody, které ho k vyloučení vedly, což se však v daném případě nestalo a tato skutečnost vyplývá nade vše pochybnost z rozhodnutí zadavatele o vyloučení uchazeče ISS ze dne 18.1.2005 č.j. KGR/014/2005. Z uvedeného tedy vyplývá, že nebylo zjištěno, že by zadavatel nesplnil povinnost nebo porušil zákaz stanovený zákonem a že by tento úkon podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit stanovení pořadí úspěšnosti nabídek.

Vzhledem k výše uvedenému, když jsem shledal důvody, pro které bylo nutno napadené rozhodnutí změnit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 61 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

Ing. Martin Pecina, MBA
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. JUDr. Vladimír Tögel, Společná advokátní kancelář Tögel & Hanzlík & Eichinger, se sídlem Plzeňská 181/183, 150 00 Praha 5
2. Dopravní podnik Hlavního města Prahy, akciová společnost, se sídlem Sokolovská 217/42, 190 22 Praha 9, zast. Ing. Tomášem Jílkem

3. JUDr. Miroslav Jansta, advokát se sídlem AK Jansta, Kosta & spol., Těšnov 1, 110 00
Praha 1,
4. spis.